

mântuitoare a Evangheliei lui Isus Cristos. Or, tocmai această femeie păgână, prin cuvintele ei atât de înțelepte și atât de curat cristologice, a dat dovadă că și-a însușit esențialul Evangheliei predicate de Mântuitorul. Drept concluzie, Sfântul Paul evocă în lectura a doua adevărata logică a obținerii mântuirii lui Dumnezeu. Criteriul nu este etnic, ci acela al ascultării încrezătoare și al atașamentului față de Evanghelia lui Isus Cristos. El speră ca într-o zi conaționalii săi să renunțe la gelozia lor față de străinii mântuiți și să îmbrățișeze credința în Cristos, care ne face pe toți frați.

Pr. Tarciziu Șerban

Calendarul săptămânii 16-23 august 2026

16	D	DUMINICA A 20-A D.P.A.; Ss. Ștefan, rege; Rochus, pelerin
17	L	Ss. Miron, pr. m.; Eusebiu, pp.; Beatrix, clg.
18	M	Fer. Paula Montaldi, fc.
19	M	Ss. Ioan Eudes, pr. *; Sixt al III-lea, pp.
20	J	Ss. Bernard, abate înv. **; Samuel, profet
21	V	Sf. Pius al X-lea, pp. **
22	S	Sf. Fc. Maria, Regină **
23	D	DUMINICA A 21-A D.P.A.; Ss. Roza din Lima, fc.; Flavian, ep.

Gândul săptămânii

„Nu e deloc surprinzător că cei umili îl înțeleg mai bine pe Dumnezeu, deoarece umilința e înainte de toate înțelegere și adorare.” (Fericitul Vladimir Ghika)

Foaia
LITURGICĂ

16 august 2026 • DUMINICA A 20-A DE PESTE AN • Ss. Ștefan, rege; Rochus, pelerin

LECTURA I

Pe fiii străinilor îi voi face să vină la muntele meu cel sfânt.

Citire din cartea profetului Isaia 56,1.6-7

Așa vorbește Domnul: „Păziți judecata și faceți dreptatea, căci mântuirea mea este aproape să vină și dreptatea mea, să se dezvăluie! Iar pe fiii străinilor care se alipesc de Domnul ca să-i slujească, să iubească numele Domnului și să devină slujitorii lui, tuturor celor care păzesc sabbatul ca să nu fie profanat și care țin cu tărie alianța mea, îi voi face să vină la muntele meu cel sfânt, îi voi face să se bucure în casa mea de rugăciune. Arderile lor de tot și jertfele lor vor fi plăcute pe altarul meu, întrucât casa mea se va numi casă de rugăciune pentru toate popoarele”.

Cuvântul Domnului

PSALMUL RESPONSORIAL

Ps 66(67),2-3.5.6 și 8 (R.: 4)

R.: Să te laude popoarele, Dumnezeule, să te laude toate popoarele!

Dumnezeu să aibă milă de noi și să ne binecuvânteze;
să-și îndrepte spre noi fața senină,
ca să fie cunoscută pe pământ calea ta,
și mântuirea ta, la toate popoarele!
R.

Să se veselească și să strige de bucurie neamurile,
pentru că judeci popoarele cu dreptate
și călăuzești neamurile pe fața pământului! **R.**

Să te laude popoarele, Dumnezeule,
toate popoarele să te laude!
Să ne binecuvânteze Dumnezeu
și să se teamă de el toate marginile pământului! **R.**

LECTURA A II-A

Darurile și chemarea lui Dumnezeu sunt irevocabile.

Citire din Scrisoarea sfântului apostol Paul către Romani 11,13-15.29-32

Fraților, vouă, neamurilor - vă spun -, întrucât eu sunt Apostolul Neamurilor, îmi laud slujirea, că poate voi trezi gelozia celor din neamul meu și voi duce la mântuire pe unii dintre ei. Căci dacă îndepărtarea lor a dus la împăcarea lumii, ce va fi reprimirea lor, dacă nu o înviere din morți? Căci darurile și chemarea lui Dumnezeu sunt irevocabile, deoarece, așa cum voi odinioară nu ați ascultat de Dumnezeu, iar acum, în urma neascultării lor, ați aflat îndurare, la fel și ei nu au ascultat acum, ca, prin îndurarea față de voi, să afle și ei îndurare acum. Căci Dumnezeu i-a închis pe toți în neascultare, ca să se îndure de toți.

Cuvântul Domnului

ACLAMAȚIE LA EVANGHELIE

cf. Mt 4,23

(Aleluia) Isus predica evanghelia împărăției și vindeca orice suferință în popor. (Aleluia)

EVANGHELIA

Femeie, mare este credința ta!

Citire din Evanghelia Domnului nostru Isus Cristos după sfântul Matei 15,21-28

În acel timp, ieșind de acolo, Isus s-a retras în părțile Tirului și Sidonului și, iată, o femeie canaaneană a ieșit din ținuturile acelea și a strigat: „Îndură-te de mine, Doamne, Fiul lui David! Fiica mea este chinuită cumplit de diavol!” Dar el nu i-a răspuns niciun cuvânt. Apropiindu-se, discipolii lui îl rugau: „Trimite-o, pentru că strigă în urma noastră!” El, răspunzând, a zis: „Nu am fost trimis decât la oile pierdute ale casei lui Israel”. Dar ea a venit, s-a prosternat înaintea lui și a spus: „Doamne, ajută-mă!” El a răspuns: „Nu este bine să iei pâinea copiilor și s-o arunci la căței”. Dar ea i-a spus: „Da, Doamne, dar și cățeii mănâncă firimiturile care cad de pe masa stăpânilor lor!” Atunci Isus, răspunzând, i-a spus: „O, femeie, mare este credința ta! Să fie cum vrei tu!” Și, din acel ceas, fiica ei a fost vindecată.

Cuvântul Domnului

Dacă în textele mai vechi ale Sfintei Scripturi era recunoscut faptul că fiecare popor își are propriul Dumnezeu care se îngrijește de el și îl apără, textele mai noi, inspirate de predicile profeților, adoptă convingerea că Dumnezeu lui Israel este singurul Dumnezeu ce conduce destinele tuturor popoarelor. Prin urmare, profeți, precum Isaia, vor începe să vorbească despre alaiurile de străini ce se îndreaptă către muntele cel sfânt al Domnului, spre Ierusalim, pentru a aprofunda prescrierile din Legea lui Moise și a-I aduce cultul cuvenit în Templu. În prima lectură de astăzi, Dumnezeu confirmă faptul că de mântuirea lui vor avea parte toți cei care îi păzesc și îi împlinesc Legea, chiar și străinii de popor: Pe străinii care se vor pune în slujba Domnului, din iubire pentru numele lui... și toți aceia care vor respecta ziua de odihnă a mea... și vor rămâne statornici în legământul meu, îi voi conduce la muntele meu cel sfânt..., iar Casa mea se va numi „Casă de rugăciune pentru toate popoarele”.

Din păcate, această convingere nu a fost împărtășită de toți membrii poporului lui Israel. O parte din popor a apărut cu gelozie

ideea că Iahve este Dumnezeu exclusiv al evreilor și că străinii n-ar prea putea beneficia de bunăvoința Lui. Or, fragmentul evanghelic de astăzi ne dovedește faptul că, potrivit profeției lui Isaia, străinii sunt capabili de gesturi surprinzătoare prin care dovedesc atașamentul lor față de Dumnezeu lui Israel și de Trimisul său. Astfel, în timp ce Isus se afla în ținutul Tirului și al Sidonului, o femeie canaaneană îi cere să îi elibereze fiica de un duh necurat care o chinuia. În mod normal, Isus ar fi trebuit să o refuze de vreme ce poporul din care ea provenea fusese exclus de la mântuire întrucât i-a persecutat pe evrei (cf. Dt 7,1-6 sau 20,16-18). Isus săvârșește, totuși, vindecarea copilei și o face pentru mărturia admirabilă de credință a mamei în mesianitatea Lui atunci când i se adresează cu formule care aparțin patrimoniului religios iudaic și creștin: Doamne... sau Fiul lui David... și mai ales ...și cățeii mănâncă firimiturile care cad de pe masa stăpânilor lor. Credința femeii canaaneene este și mai elocventă (și de aceea merită răsplătită) dacă ținem cont că episodul nostru este precedat de o controversă destul de aprinsă cu bătrânii poporului (15,1-20), care nu sunt capabili să iasă dintr-o tradiție devenită nefuncțională și să recunoască noutatea